

Nota van zienswijzen waterzuivering Zeeasterweg 42

Reactie op zienswijzen voornemen verlening omgevingsvergunning nieuwe afvalwaterzuivering op het perceel Zeeasterweg 42, te Lelystad.

Op ons voornemen om een omgevingsvergunning te verlenen voor het realiseren van een nieuwe waterzuivering voor het verwerken van alle vrijkomende afvalwaterstromen op het perceel Zeeasterweg 42, te Lelystad zijn zienswijzen op 4 juli 2018 ingediend door:

1. Bentem Gatama advocaten namens de heer C.N.A. van Stee en mevrouw C.M.M. van Stee woonachtig aan de Zeeasterweg 30 te Lelystad, hierna zienswijze 1;
2. DAS Nederlandse rechtsbijstandsverzekering N.V. namens de heer J.A. Bierma en familie Bierma-Nijhof woonachtig op Zeeasterweg 33 te Lelystad, hierna zienswijze 2;

In de zienswijzen wordt (kort samengevat) het volgende naar voren gebracht. Daarbij zal puntsgewijs per zienswijze op het gestelde worden ingegaan. Omdat een deel van de zienswijzen gericht zijn op activiteiten die onder het bevoegd gezag vallen van de Gedeputeerde Staten wordt voor de beantwoording daarvan verwezen naar de beschikking van de Omgevingsdienst Flevoland, Gooi en Vechtstreek.

Zienswijzen 1.

Inleiding

De heer en mevrouw Van Stee zijn hebben een boerderij aan de Zeeasterweg 30 te Lelystad die op een afstand van 400 meter van de inrichtingsgrens aan de Zeeasterweg 42 ligt. Men verwacht ernstige overlast te zullen ondervinden van de inrichting. Gelet op het akkerbouwbedrijf dat zij uitoefenen vrezen zij voor verontreiniging van hun producten, door bodem, water en luchtverontreiniging. De heer en mevrouw Van Stee zijn voor hun broodwinning afhankelijk van het akkerbouwbedrijf. Daarbij voeren ze de volgende gronden aan.

MER

Er wordt gesteld dat ten onrechte is geconcludeerd dat geen MER noodzakelijk is, ondanks dat het gaat om een vergunningplichtige activiteit. Conform artikel 2 lid 5 Besluit-m.e.r. dient in dat geval aan de hand van de criteria uit bijlage III van de Europese richtlijn m.e.r. te worden getoetst of er belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu kunnen optreden door de voorgenomen activiteit. Er zijn in deze belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu, redenen waarom een m.e.r.-beoordeling is uitgevoerd. In de ontwerp-beschikking wordt echter nagelaten om te motiveren waarom de beoordeling volstaat en er geen plan-m.e.r. wordt opgestart.

Gemeentelijke reactie:

In het Besluit MER is gesteld dat er geen directe m.e.r.-plicht geldt, maar wel een m.e.r.-beoordelingsplicht. De wetgever is dus van mening dat er in eerste instantie geen MER noodzakelijk is, mits eventueel uit een m.e.r.-beoordeling mocht blijken dat er sprake is van nadelige gevolgen van het milieu ten gevolge van de uitbreiding. Gelet op de beschikbare informatie (aanmeldnotitie m.e.r.-beoordeling) concluderen wij dat het bevoegd gezag (zie beschikking Omgevingsdienst Flevoland, Gooi en Vechtstreek (hierna: OFGV)) terecht heeft vastgesteld dat er geen MER noodzakelijk is voor deze uitbreiding. Daarnaast ontbreekt een tegenonderzoek waaruit zou blijken dat er wel sprake is van nadelige gevolgen voor het milieu en er wel een MER noodzakelijk zou zijn.

Bodem

In de zienswijze wordt aangegeven dat ten onrechte wordt geconcludeerd dat er een verwaarloosbaar bodemrisico wordt bereikt. Er worden onvoldoende maatregelen en voorzieningen getroffen om de bodembedreigende activiteiten verwaarloosbaar te maken.

Gemeentelijke reactie:

In de aanvraag en de ruimtelijke onderbouwing komt de in de zienswijze genoemde conclusie aangaande het risico op bodemverontreiniging in de toekomst als gevolg van de te ontwikkelen activiteiten niet voor. De beoordeling van de te treffen maatregelen en voorzieningen om bodemverontreiniging te voorkomen vindt plaats bij de (milieu)vergunningverlening, niet bij de ruimtelijke procedure. In de ruimtelijke procedure wordt beoordeeld of de huidige bodemkwaliteit een belemmering vormt voor de beoogde ontwikkeling. Dit is nu niet het geval.

Voor de overige beantwoording van deze zienswijze verwijzen wij naar de beschikking van het OFVG onder het kopje 'bodem'.

Luchtkwaliteit

Er wordt gesteld dat Vergunningverlening slechts mogelijk is indien de activiteit niet in betekende mate bijdraagt aan de concentratie van fijnstof, waarvoor in bijlage 2 Wet milieubeheer een grenswaarde is opgenomen.

In de ontwerpbeschikking wordt gesteld dat pas bij 110 vrachtwagenbewegingen (55 vrachtwagens per week) sprake is van een mogelijke betekende mate. De bijdrage door de aanvoer zou minder bedragen dan die 110 bewegingen. Nagelaten wordt echter om te onderbouwen hoe veel bewegingen het dan wel omgaat en of dit in de buurt komt van die 110 bewegingen. Alsdan dient namelijk wel nader onderzoek gedaan te worden conform het Besluit NIBM. Temeer nu reeds wordt aangegeven dat het project in ieder geval maximaal 3 % van de jaargemiddelde grenswaarde bijdraagt, dient onderzocht te worden of de 3 % niet overschreden wordt. Er moet namelijk inzichtelijk worden gemaakt dat als gevolg van de ontwikkeling de toename van de concentratie in de buitenlucht de 3% grens niet overschrijdt.¹ Thans kan daarom niet uitgesloten worden dat het project niet in betekende mate is.

Gemeentelijke reactie:

Voor de beantwoording van deze zienswijze verwijzen wij naar de beschikking van het OFVG onder het kopje 'luchtkwaliteit'.

Geur

Bij de geurrapportage is aangesloten bij de kengetallen van bijlage 5 van de uitvoeringsregeling van het Barim. Die kengetallen zijn bedoeld voor RWZI's voor de verwerking van stedelijk afvalwater. Zoals uit de ontwerp-beschikking al blijkt is de aard en samenstelling van percolaat echter niet gelijk aan die van rioolwater. Het is derhalve maar de vraag of de daadwerkelijke geuremissie van die bron wel overeenkomt met de in het model gehanteerde waarden.

Voorts wordt niet voldaan aan de Beleidsregel voor de beoordeling van geurhinder 2008 van de Provincie Flevoland. De beleidsregel bepaalt:

Beleidsregel 5 Eisen aan de mate van zekerheid dat geurhinder wordt voorkomen

Gedeputeerde Staten verlangen in nieuwe situaties bij de toetsing van gevoelige bestemmingen dat voldoende zekerheid bestaat dat geurhinder wordt voorkomen.

- 1. De provincie verlangt bij toetsingen inzicht in het onbetrouwbaarheidsinterval van geuronderzoek. De initiatiefnemer moet aantonen dat ten minste 90% zekerheid bestaat dat aan de toetsingswaardewordt voldaan. De soms forse onzekerheid van geurhinderonderzoek mag door een initiatiefnemer niet worden afgewenteld op de gevoelige bestemming. Bij de*

gebruikelijke metingen en berekeningen van de geurimmissie geeft deze vereiste zekerheid een verschil van een factor twee met de gemiddeld berekende waarden. Bij berekeningen met een grotere onzekerheid zal deze betrouwbaarheidseis tot een hogere veiligheidsfactor leiden.

2. *De provincie verlangt voorts dat de initiatiefnemer aan de hand van ervaringen in vergelijkbare situaties elders (referentie) aannemelijk maakt dat de te toetsen geurblootstelling in de praktijk technisch en financieel daadwerkelijk haalbaar is.*

Geenszins blijkt dat er 90 % zekerheid bestaat dat aan de toetsingswaarde wordt voldaan. Er is derhalve niet voldoende gewaarborgd dat de omgeving geen onacceptabele geurhinder zal ondervinden.

Gemeentelijke reactie:

Voor de beantwoording van deze zienswijze verwijzen wij naar de beschikking van het OFVG onder het kopje ‘ Geur’.

Geluidhinder

Gesteld wordt dat de inrichting 24 uur per dag en 7 dagen per week in bedrijf is. Gelet op de korte afstand van nog geen 400 meter waarop de heer en mevrouw van Stee vanaf de inrichting wonen, is de verwachting dat in ieder geval een overschrijding van het langtijdgemiddelde en het maximale geluidsniveau in de avond en nacht zal optreden.

Als toetsingskader is de vigerende omgevingsvergunning als uitgangspunt genomen. Daarin zijn echter niet de geluidsnormen van de thans te realiseren waterzuiveringsinstallatie die 24 uur per dag 7 dagen per week draait, verwerkt. De vigerende normstelling is dan ook niet de normstelling waar aan getoetst moet worden.

Gemeentelijke reactie:

Door DPA Cauberg-Huygen is een zeer uitgebreid akoestisch onderzoek uitgevoerd. Waarbij modelmatig (GeoMilieu) de “oude installatie” is verwijderd en waarbij de “nieuwe installatie” is toegevoegd. Uit het onderzoek blijkt dat de vigerende normen toereikend zijn (incl. de uitbreiding) en dat er geen nieuwe normen noodzakelijk zijn. De uitbreiding past dus binnen de grenswaarden van de vigerende vergunning en is er ten aanzien van het aspect geluid sprake van een milieuneutrale wijziging.

Bouwen

Er wordt voorzien in het bouwen buiten het bouwblok. Het bestemmingsplan biedt deze mogelijkheid niet. Afwijken van het bestemmingsplan is uitsluitend toegestaan indien de activiteit niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening en de motivering van het besluit een goede ruimtelijke onderbouwing bevat. Er is geen sprake van een goede ruimtelijke ordening. Om die reden kan geen medewerking worden verleend aan het handelen in strijd met regels van ruimtelijke ordening. Daarnaast is er in het besluit geen goede ruimtelijke onderbouwing opgenomen. Er is in het besluit zelf geheel geen ruimtelijke onderbouwing opgenomen.

Gemeentelijke reactie:

Dit voornemen is in strijd met het bestemmingsplan Buitengebied 2009 omdat de nieuwe waterzuivering buiten het bouwvlak valt. Er kan medewerking worden verleend met toepassing van artikel 2.12, eerste lid onder a, sub 3° van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) indien dit niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening en de motivering van het besluit een goede ruimtelijke onderbouwing bevat.

De beoogde zuiveringsinstallatie op het perceel van Afvalzorg aan de Zeeasterweg is wenselijk voor de bedrijfsvoering en daarmee draagt deze ontwikkeling bij aan het meest doelmatig gebruik van de locatie. De voorziene ruimtelijke ontwikkeling vindt bovendien plaats op

gronden die al geruime tijd voor bedrijfsdoeleinden (in de vorm van afvalverwerking) zijn bestemd. De voorgenomen ontwikkeling vertoont geen strijdigheid met de beleidsvelden en wet- en regelgeving van het bevoegd gezag en de hogere overheden. Uit de milieuparagraaf blijkt, dat van aantasting van de bestaande omgevingskwaliteit geen sprake is. Tevens wordt in de omgeving van het projectgebied het woon- en leefklimaat niet aangetast.

Afvalstoffen

De minimumstandaard voor de be- en verwerking van zuiveringsslibben van afvalwater uit de voedings- en genotmiddelenindustrie is nuttige toepassing, tenzij dat niet mogelijk is op grond van de aard en samenstelling van de afvalstof of de meerkosten van nuttige toepassing substantieel hoger liggen dan de kosten voor verwijdering van de afvalstof. Onder substantieel wordt verstaan meer dan 150% van het tarief van thermisch verwerken. Uit de ontwerpbeschikking blijkt onvoldoende dat aan nuttige toepassing wordt voldaan. Ten onrechte is ook geen nader inzicht gegeven in de mogelijke aanwezigheid van Zeer Zorgwekkende Stoffen, alsmede zijn de risico's die hierdoor ontstaan onvoldoende beschouwd.

Gemeentelijke reactie:

Voor de beantwoording van deze zienswijze verwijzen wij naar de beschikking van het OFVG onder het kopje 'Afvalstoffen'.

Waterwet/Afvalwater

Volgens artikel 6.21 Waterwet moet een vergunning worden geweigerd indien de doelstellingen van het waterbeheer, zoals opgenomen in artikel 2.1 Waterwet, of de bijzondere belangen genoemd in artikel 6.11 Waterwet zich tegen vergunningverlening verzetten. Deze weigeringsgrond is imperatief. Nu de doelstelling niet wordt nageleefd met deze activiteit, had de vergunning geweigerd moeten worden.

Tevens vindt er een achteruitgang plaats van de waterkwaliteit, hetgeen op basis van de Kaderrichtlijn Water niet is toegestaan. Voorts is er onvoldoende onderzoek gedaan naar de samenstelling en variatie van het te lozen effluent. Ook zijn de mogelijke gevolgen van de lozing als niet voldaan wordt aan de lozingsnormen ten onrechte niet onderzocht en betrokken in de afweging. Tevens is niet op alle punten voldaan aan de Best Beschikbare Technieken.

Gemeentelijke reactie:

Dit onderdeel valt niet onder de bevoegdheid van de gemeente. Het beoordelen of dit water, op basis van de Waterwet, mag worden geloosd op het oppervlaktewater is een bevoegdheid van het Waterschap Zuiderzeeland. Het Waterschap Zuiderzeeland is middels de website www.dewatertoets.nl geïnformeerd over de voorgenomen ontwikkeling. Het doorlopen van deze digitale watertoets heeft ertoe geleid dat de 'normale procedure' gevolgd wordt. De ruimtelijke onderbouwing is in het kader van het wettelijk vooroverleg toegezonden aan het waterschap. Op een aantal opmerkingen na, heeft het waterschap een positief wateradvies gegeven. Dit houdt in dat de waterspecten het verlenen van de omgevingsvergunning niet in de weg staan.

Conclusie

Bovenstaande zienswijzen vormen geen aanleiding de ingezette procedure te staken dan wel het plan aan te passen ten opzichte van de ontwerp-beschikking.

Zienswijze 2.

Inleiding

De familie Bierma heeft een onderneming die op een afstand van zo'n 650 meter van de inrichtingsgrens aan de Zeeasterweg 42 ligt. De afgelopen jaren heeft vergunningaanvrager Afvalzorg z'n activiteiten fors uitgebreid wat geleid heeft tot flinke geuroverlast, die steeds verder toeneemt. Gezien de ernst, staat de leefbaarheid onder druk. Om aandacht te vragen voor deze overlastsituatie is een brief verzonden (zie bijlage) in mei 2017 naar Provinciale Staten gestuurd. Met de afvalwaterzuivering worden er zelfs geurrelevante activiteiten toegevoegd aan de inrichting.

Mer

Nu er met de afvalwaterzuivering sprake is van een wijziging van de inrichting, is er op grond van artikel 2.1 lid 1 sub e Wabo een omgevingsvergunning benodigd. Hoewel het bevoegd gezag heeft gesteld dat een MER niet noodzakelijk is, dienen de gevolgen voor het milieu uiteraard wel te worden onderzocht. Zo ook de gevolgen op het gebied van geur.

Gemeentelijke reactie:

Zie reactie zienswijze 1 onder kopje 'MER'.

Geur

Uit de bij de ontwerpbeschikking gevoegde geurrapportage van Olfasense blijkt dat er als gevolg van de ingebruikname van de afvalwaterzuivering en het waterzuiveringsproces wat daar zal plaatsvinden, een toename van de geuremissie van 3,7% zal plaatsvinden ten opzichte van de huidige activiteiten, naar 457,3*109 OUe/h. Vervolgens wordt gekeken of deze toename leidt tot een overschrijding van de toegestane geurbelasting. De toegestane geurbelasting staat in voorschrift 1.2.4.2, te vinden in de oprichtingsvergunning uit 2002. Er dient te worden voldaan aan een aanvaardbaar hinderniveau voor het buitengebied.

Olfasense concludeert dat het hinderniveau stijgt, maar dat deze nog wel binnen de norm valt die van toepassing is voor een aanvaardbaar hinderniveau. Ook zou de contour die de norm met zich meebrengt, niet over het bedrijf en de bedrijfswoning van de zienswijze indiener liggen. Om te komen tot deze conclusie heeft Olfasense voor de berekening van de toename van de geuremissie echter gebruik moeten maken van kengetallen die op grond van bijlage 5 van de Activiteitenregeling milieubeheer van toepassing zijn op rioolwaterzuiveringsinstallaties voor de verwerking van stedelijk afvalwater. De aard en samenstelling van percolaatwater is echter niet gelijk aan die van rioolwater. Dat wordt ook erkend. Op pagina 13 van de ontwerpbeschikking wordt aangegeven dat, om na te gaan of de daadwerkelijk geuremissie van de emissiebronnen overeenkomen met de in het model gehanteerde kengetallen, een eenmalige meting moet worden uitgevoerd na ingebruikname van de waterzuivering. Er wordt echter geen voorschrift toegevoegd of een bestaand voorschrift gewijzigd waarin deze verplichting is opgenomen. Het bezwaar is dus dat de eenmalige meting wel wordt overwogen, maar vergunningstechnisch niet is geborgd.

Verder wordt gesteld dat indien na de realisatie van de waterzuivering, achteraf wordt nagegaan of aan de geuremissienormen kan worden voldoen, er sprake is van een omgekeerde wereld'. Indien niet aan de normen wordt voldaan is de vraag of de afvalwaterzuivering weg moet of dat de normen worden opgerekt. Voorgesteld wordt om de gevolgen van de geurrelevante activiteiten voorafgaande aan de vergunningverlening te onderzoeken bij bestaande afvalwaterzuiveringsinstallaties waar percolaatwater wordt gezuiverd. Alleen op deze wijze kunnen de gevolgen voor het milieu op een representatieve wijze worden onderzocht. In zoverre is de ontwerpbeschikking ook in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel van artikel 3:4 Awb.

Gemeentelijke reactie:

Voor de beantwoording van deze zienswijze verwijzen wij naar de beschikking van het OFVG onder het kopje 'zienswijzen 2'.

Verzoek tot wijziging voorschrift 1.2.4.2

Verzocht wordt om een wijziging van het voorschrift 1.2.4.2. In dat voorschrift staat dat zodra er activiteiten op de stortplaats plaatsvinden die in de aaneengesloten woonomgeving gegronde (gevalideerde) geurklachten veroorzaken, deze activiteiten onmiddellijk dienen te worden gestaakt totdat geurbeperkende maatregelen zijn toegepast of de wind gedraaid is. Dit is dus alleen van toepassing bij geurhinder in de woonwijken. De vraag is waarom dit deel van het voorschrift niet van toepassing is op diens agrarische bedrijfswoning. Men is bewust dat men in het buitengebied wat meer te dulden heeft dan bewoners in een woonwijk, echter men kan te maken krijgen met een wind die wekenlang uit het westen waait. Het rekenmodel houdt hier geen rekening mee, daar die uitgaat van gemiddelden.

Gemeentelijke reactie:

Zie ook beantwoording zienswijze beschikking (van het olvg) onder het kopje 'Verzoek tot wijziging voorschrift 1.2.4.2'. Op pagina 25 van 37 (Ontwerpbesluit) staat onder artikel 6.5.4. de verplichting dat binnen 9 maanden na het in gebruik nemen van de waterzuivering een rapport moet worden overlegd waaruit de feitelijke geuremissie blijkt. Dit punt is dus geborgd met de vergunning.

Mocht blijken dat er niet voldaan kan worden aan de vereiste geuremissie, dan zal er sprake zijn van overschrijding en kan een verzoek tot handhaving worden ingediend. In die zin is er indirect een borging binnen de vergunning. Daarnaast staat op pagina 13 van 37 nog expliciet het volgende beschreven:

In de vigerende omgevingsvergunning is het volgende opgenomen (voorschrift 1.2.4.2):

De geuremissie als gevolg van de gehele inrichting dient te worden beperkt tot de helft van de emissie die aan de rand van de woonwijk (toetsing: de oostoever van de Lage Vaart) leidt tot een verwaarloosbaar hinderniveau berekend als $P_{99,5} H = -1$.

Gelijktijdig dient bij de aanwezige agrarische bedrijfswoningen aan de Zeeasterweg, de horecabestemming ten westen van het kruispunt Lage Vaart en Oostervaart, alsmede de aanwezige bedrijfswoning en horecabestemming in het Natuurpark te worden voldaan aan het aanvaardbaar hinderniveau voor buitengebied van $P_{95} H = -1$.

In de huidige vergunning is het bovenstaande al vergund en een verkregen recht. Uit de berekening blijkt dat voldaan kan worden aan de vergunde emissies. Het is dan ook niet gewenst om voorschrift 1.2.4.2. aan te passen.

Ruimtelijke ordening

In de ontwerpbeschikking wordt tevens van het vigerende bestemmingplan 'Buitengebied 2009' afgeweken, omdat de afvalwaterzuivering in de plannen wordt opgericht buiten het bouwvlak. De omgevingsdienst heeft in het kader van het onderzoek naar een goede ruimtelijke ordening, aangeknoopt bij de richtafstanden uit de VNG-brochure 'bedrijven en milieuzonering'. Gesteld wordt dat voldaan wordt aan de gewenste hinderafstand van 500 meter. Echter, net als bij het onderzoek naar de gevolgen voor het milieu, wordt hierbij weer gebruik gemaakt van een kengetal die gehanteerd wordt bij rioolwaterzuiveringsinstallaties. Hier is echter sprake van een percolaatwaterzuiveringsinstallatie, en dat is zoals eerder geconcludeerd niet hetzelfde. De gevolgen voor het woon- en leefklimaat zijn daarmee niet afdoende onderzocht, wat strijdig is met het criterium van een goede ruimtelijke ordening en in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel van artikel 3:4 Awb.

Gemeentelijke reactie:

Inzake de paragraaf 'milieuzonering' is de meest actuele versie van de VNG-uitgave "Bedrijven en milieuzonering" (versie 2009) toegepast en dan de richtafstandenlijst tabel 1. In deze lijst is een uitgebreid overzicht gegeven van diverse soorten typen activiteiten waaromheen sprake is van een hindercontour. Het betreft echter geen onuitputtelijke lijst; het komt dan ook met enige regelmaat voor dat een van toepassing zijnde activiteit niet in deze lijst voorkomt. Dit is ook het geval voor een percolaatwaterzuiveringsinstallatie. In dat geval wordt uitgegaan van een genoemde activiteit die daar het best bij aansluit. Dat is in dit geval een rioolwaterzuiveringsinstallatie.

Het behandelingsprincipe van de voorgenomen percolaatwaterzuivering is niet wezenlijk anders dan van een communale waterzuivering (rwzi). Beide zijn gebaseerd op het biologisch behandelen van afvalwater. Het aantal vervuilingseenheden van een percolaatwaterzuivering ten opzichte van een communale waterzuivering is veel beperkter. Ook de schaal (footprint) van een percolaatwaterzuivering is kleiner, vergeleken met een rwzi. Uit effectberekeningen blijkt dat de voorgenomen percolaatwaterzuivering geen grotere gevolgen voor het milieu heeft dan reeds is vergund. De vergunde hinder neemt dus niet toe. Zoals in de ruimtelijke onderbouwing is aangegeven, geldt rondom een RWZI een hindercontour van 200 tot 500 meter, afhankelijk van de omvang van installatie (gerelateerd aan inwonerequivalent). Aangezien de dichtstbijzijnde woning op een afstand van 650 meter ligt, wordt aan deze hinderafstand voldaan. Daarmee is het woon- en leefklimaat voldoende onderzocht.

Conclusie

Bovenstaande zienswijzen vormen geen aanleiding de ingezette procedure te staken dan wel het plan aan te passen ten opzichte van de ontwerp-beschikking.